

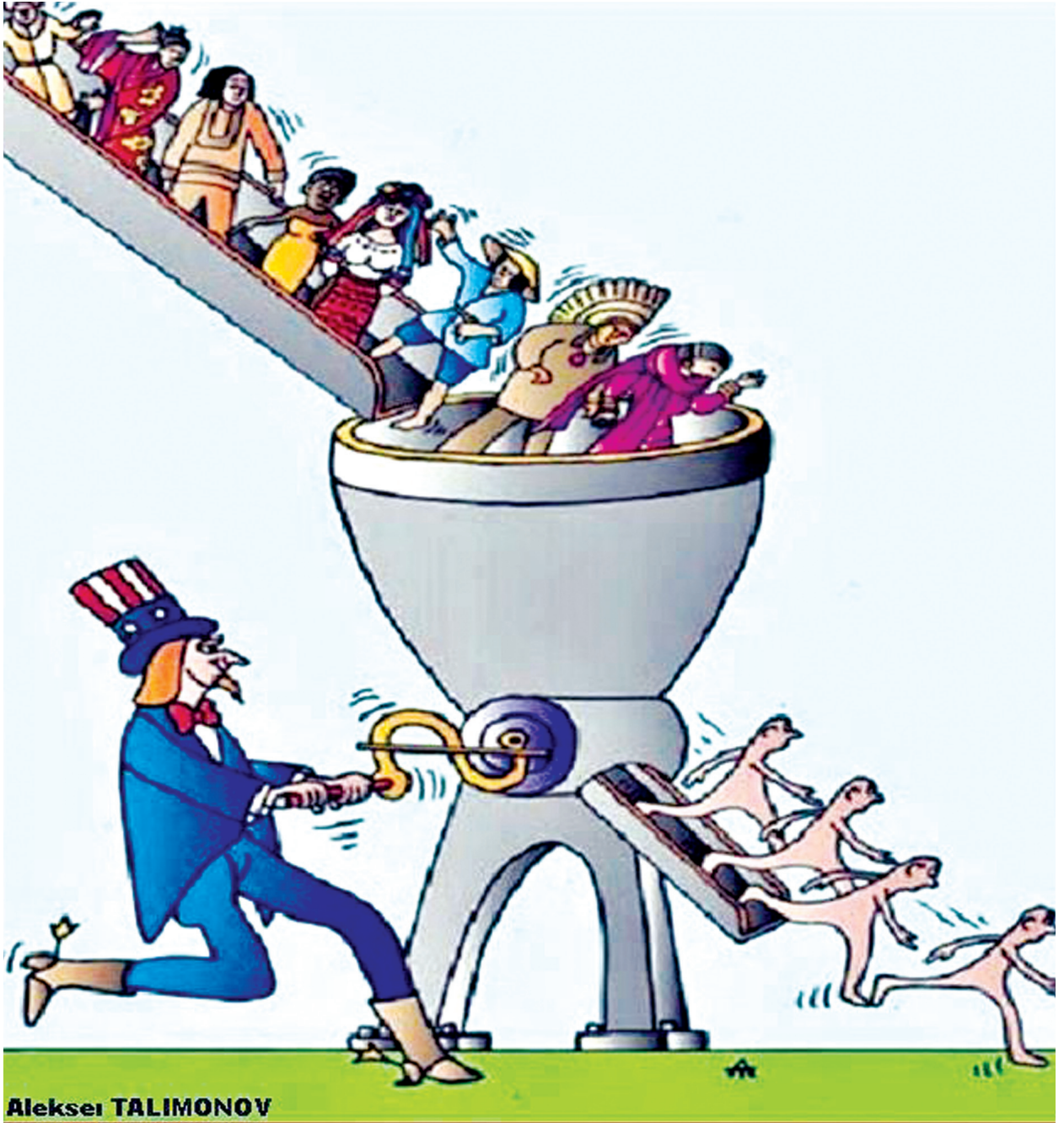
yeni demokratik sendikal birlik

B
Ü
L
T
E
N
İ

Özel Sayı: 1 Fiyatı: 10 Kuruş

EYLÜL 2012

Eğitimi Piyasalaştıran ve Gericileştiren
4+4+4 Kesintili Zorunlu Eğitime **HAYIR!**

Aleksei TALIMONOV

4+4+4 Düzenlemesi Eğitimi Piyasalaştıran, Gericileştiren Bir Düzenlemedir ve Bu Top- lumsal Meseleye Karşı Sessiz Kalmayalım, Mücadele Ederek Bu Saldırıyı Dağıtalım!

İnsanlık bugün vardığı noktaya, deneyimlerini paylaşarak gelmiştir. İnsanlığın bu ediminin altında türünü devam ettirme isteği yatar. Bu neden-sonuç ilişkisi içerisinde varılan nokta, bize bir türün(insanlığın) toplumsal yaşam deneyimlerini ifade eder. Bu toplumsal yaşam deneyimleri doğal(informel) ve yapay(formel) olmak üzere ikiye ayrılır. Doğal olan kısmı adından da anlaşılacağı gibi toplumsal yaşamın gerçekliğinin doğal sonucudur. Formel eğitim ise toplumsal yaşam kurallarını düzenlemek için bir program dahilinde yapılan eğitimidir. Toplumsal yapıyı şekillendirme gayesiyle yapıldığından güdümlüdür. Bu amaç doğrultusunda toplumsal sistem kendini yeniden üretir. Kendisi için gerekli olan ekonomik ve ideolojik alt yapıyı hazırlar. Kısacası bu eğitim sisteminin amacı; var olan toplumsal ya-

pının değerlerini içselleştirmiş, egemen ideolojiyi beyinin her köşesine yerleştirmek üzere şekillendirmiş bir eğitilmişler ordusu yaratmaktır. Bu durum insanlığın tarihsel yürüyüşünün her evresinde gerçekliğini korumuştur. Egemen sınıflar ve ideolojileri insanları yeniden şekillendirmek için zorun yanında eğitime de ihtiyaç duymuşlardır. Başta eğitimin gerçekleştiği okullar olmak üzere, günümüz üretim ilişkilerinin sonucu olarak gelişmiş teknolojik iletişim araçlarıyla verilen eğitim ve içeriği, kullanılan yöntemler egemen sistemin istediği insan karakterini yaratma çabasını içerir.

Ülkemizin tarihine ve model olarak seçilen eğitim sistemlerine baktığımızda bu gerçeklik kendisini güçlü bir şekilde gösteriyor. Osmanlı döneminde feodal üretim ilişkilerinin sonucu olarak eğitim sisteminin karakterini belirleyen temel etmenin din olması, Tanzimat döneminde ; Fransa'ya olan bağlılık ve sonucunda birçok okulda Fransızca eğitim ve Fransız eğitim modelinin örnek alınması, Cumhuriyet Döneminde var olan yarı feodal-yarı sömürge durumumdan kaynaklı ülkemizdeki eğitim anlayışının emperyalist ülkelerce belirlenmesi ya da emperyalist ülkelerde var olan eğitim müfredatının ülkemiz

egemen sınıfları tarafından tercih edilmesi bu duruma verilebilecek örneklerdir. Eğitim alanında yaşanan bu durum hiç kuşkusuz o dönemlerin egemen üretim ilişkilerinin sonuçlarının yansımasıdır.

Ülkemiz, emperyalizme göbekten bağımlı olmanın sonucu olarak bir dizi sosyal ve ekonomik değişim- dönüşüme tabi tutulmaktadır. Siyasal iktidarın AKP eliyle hız kazanan ekonomik ve sosyal hak gaspları, eğitim alanına da yansarak var olan sorunları daha da derinleştirmektedir. Son olarak 4+4+4 düzenlemesiyle eğitimi de yeniden düzenlemeye çalışmaktadır.

AKP Hükümeti Toplumsal Fayda Amacı mı Gütmektedir?

Hayır, toplumun çeşitli kesimlerince tepkiyle karşılanan bu düzenlemenin, ülkemiz ve çocuklarımızın ihtiyacından çok egemen sınıfların ekonomik, ideolojik çıkarları doğrultusunda hazırlanmış tartışma götürmez bir gerçektir. Öğrencileri, velileri ve eğitim emekçilerini başta olmak üzere tüm toplumu yakından ilgilendiren bu düzenleme, çeşitli itirazlara rağmen büyük bir aymazlıkla hayata geçirilmeye çalışılmaktadır.

Bu Düzenlemenin Esas Amacı Nedir?

Bu düzenleme esas olarak ülkemizde kamunun tasfiyesinin bir sonucu ve parçası olarak eğitimin piyasalaştırılması çalışmasıdır. Devlet sosyal anlamdaki tüm yüklerinden kurtularak bu alanları sermayenin insafına bırakmaktadır. Sağlık alanında var olan dönüşümün bir benzeri-

ni eğitim alanında gerçekleştirmektedir.

Bu düzenlemeyle okullar birer işletme, öğretmenler ucuz işgücü ve öğrenciler de müşteri konumuna geleceklerdir. Eğitim ve sağlık gibi devletin zorunlu ve parasız olarak sunması gereken hizmetler kar alanlarına dönüştürülerek sermayenin hizmetine açılmıştır.

Bu dönüşüm sürecinin kökleri yetmişli yılların ikinci yarısına kadar uzanmaktadır. O güne kadar sermayenin girmedikleri ve kamunun sunduğu, başta eğitim ve sağlık olmak üzere, hizmetler yaşanan yapısal bir krizle birlikte sermayenin hizmetine açılmıştır. Ülkemiz de bu sürecin dışında kalmamıştır. Devlet sosyal yönünü bir kenara bırakarak, ki o sosyal yönler de halkın bedeller ödeyerek yarattığı kazanımlardır, düzenleyici ve denetleyici bir yapıya doğru evrilmektedir.

Sürecin startı 24 Ocak Kararları'yla verilmiş ve en önemli eşik noktası ise doksanların ikinci yarısında ülkemizin de imzaladığı GATS anlaşması olmuştur. Bu anlaşma çerçevesinde belirlenen hizmet alanları özelleştirileceklerdir.

İşte AKP Hükümeti eğitim ve sağlık başta olmak üzere tüm hizmet alanlarını bu mantıkla yeniden düzenlemektedir. Kendisinden önce başlayan bu süreci, elinden geldiğince eksiksiz yerine getirmeye çalışmaktadır.

Başbakan, bunu, son yaptığı açıklamada "(Dershaneler) Eğitim öğretime hizmet verecekseniz, okullaşın, okullar kurun. Biz de sizden hizmet alımı yapalım ve sizin sınıflarınızı öğrencilerimizle biz dolduralım. Bedeli neyse biz verelim.

Sizi açıkta bırakacak değiliz. Biz yatırımdan kurtulmuş oluruz, siz de hizmetinize aynen devam edersiniz." ifadelerini kullanarak esas niyetlerinin ne olduğunu belirtmiştir. Özelleşen bir eğitimin toplumsal yönü kalmaz. Gelir dağılımındaki uçurum, kaçınılmaz olarak eğitim durumuna da yansımaktadır.

Ülkemizde eğitim sistemi zaten eşitsizdir. Devletin sosyal işlevlerinden uzaklaşması ve eğitim sisteminin piyasalaşmasıyla birlikte eğitimde eşitsizlik daha da derinleşecektir.

Kamu personel rejiminde yaptığı düzenlemeler ve henüz tamamlanmamış değişikliklerle de hizmeti veren kamu emekçilerini güvencesizliğe ve esnek çalışmaya mahkum etmektedir.

Mevcut yasa değişikliğinde anayasada yer alan ilköğretimin 'parasız ve devlet olularında' verilir ifadesi çıkarılmıştır.

Bu Düzenlemenin Bir Amacı da Emek Pazarında Nitelikli ve Ucuz İşgücünü Arttırmaktır!

4+4+4 kademeli eğitim uygulamasının çocuklarımız ve velilerimize dayatılmasının başka bir boyutu da çocuklarımızın sadece 'iş gücü' potansiyeli olarak görülüp bu konuda tez elden yetiştirilme çabasıdır. Bu şekilde, eğitim sisteminin piyasa ile ilişkilendirilmesi ve özellikle mesleki eğitim ile sermayeye ucuz işgücü sağlanmak is-

teniyor.

Örneğin Sanayi Strateji Belgesi'ndeki şu ifade hedeflenen eğitim sistemini ortaya koymaktadır: "Eğitim sektörünün iş gücü talebine olan duyarlılığı arttırılacak, işletmelerin talep ettiği alanlarda insan sermayesinin güçlendirilmesi ve eğitim ile iş gücü piyasasının daha esnek bir yapıya kavuşturulması sağlanacaktır."

Zira bu düzenlemenin ikinci kademesinden sonra, özellikle emekçi çocukları hızla meslek liselerine yönlendirilerek hem çocuk işçiliğinin önü açılmış olacak hem de sermaye için uzun vadeli ucuz, nitelikli iş gücü yaratılmış olacaktır. 'Mesleğe yönlendirme' adı altında gerçekleşecek bu durum çocuklarımızı çıraklık ve staj uygulamaları ile ucuz iş gücü olarak piyasaya sunarken, eğitim sisteminde modern bir kast sistemi yaratmasına aracı olacaktır. Zira bu 'mesleğe yönlendirme' anti demokratik içeriklidir. Ailenin istekleri, beklentileri, çocuğun kendine özgü konumu önemsenip dikkate alınmıyor.

Daha ilk kademedan itibaren çocukların geleceği belirlenmektedir. Gelir dağılımına göre şekillenen bu sürecin sonunda bir kesim, akademik eğitim olarak başta yönetici olmak üzere daha nitelikli ve vasıflı mesleklere sahip olacaklardır. Diğer bir kesim ise eğitimini torna tezgahlarında tamamlayarak piyasaya ucuz işgücü olarak yeti-

seceklerdir.

Bu uygulamayla çıraklık yaşı on dörtten on bire indirilecektir. Ayrıca bu uygulamanın üçüncü kademesinde 'açık liseler' özendirilecektir. Ekonomik ve sosyal anlamda devlet tarafından korunması gereken toplumsal kategoriler içerisinde bulunan çocukların bu korunaksız durumu, onları ucuz işgücü olarak gören sermayedarların iştahını kabartır hale gelmiştir. Böylece okullarda eğitim görmesi gereken çocuklarımız erken yaşta vahşi 'işgücü piyasasına' sürülecektir. Diğer taraftan kamunun mesleki eğitimden çekilip tamamen özel sektöre devredilmesi ve meslek okullarının Organize Sanayi Bölgeleri gibi yoğun iş alanlarda açılabilmesi hedeflenmektedir.

4+4+4 "Çocuk Gelinler" sorununu Derinleştirmektedir!

Bu düzenleme, öğrencilerimizin yaşadığı cinsiyet ve bölgeler arası eşitsizliği daha da derinleştirecektir. Özellikle ülkemizin yarı feodal-yarı sömürge gerçekliği içerisinde kadına yaklaşım ve kadın sorunun büyük bir kısmını oluşturan yarı feodal üretim ilişkileri ve kültürel biçimlenmesi bu düzenlemeyle birleştiğinde çocuklarımızın erken yaşta okullardan alınarak evlendirilmesine sebep olacak ve 'çocuk gelinler' furyasının önünü açacaktır.

İstatistikler, okuldan alınan bu öğrencilerin yarısına yakınının 13,14,15 yaşında çocuklar olması ürkütücü tablonun nasıl sonuçlar doğuracağını şimdiden göstermektedir. Erkek egemen iktidarın kadının ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitsel olarak gelişimini kendisi açısından tehlike olarak görmesinden kaynaklı kadını edilgenleştirme, bağımlı kılma, sadece cinsel meta ve üreme nesnesi haline getirme çabası daha önceki burjuva-feodal uygulamaları pekiştiren bir adımdır.

Başbakanın üç çocuk isteği, son dönemde bir hayli gündem olan kürtaj tartışmaları gösteriyor ki; toplumsal olarak kadının, kendisi ve bedeni üzerinde sahip olması gereken söz hakkı bu uygulamayla rafa kaldırılmaya çalışılıyor.

"Dindar ve Kindar Nesil" Bir Devlet Politikasının Daha Sistematik Hale Getirilmesi!

Hükümet esasta tartışmayı bu başlık üzerinde yoğunlaştırmak istemektedir. Özellikle toplumun geri yönleri üzerinden tartışmayı götürerek bu düzenlemeyle ilgili toplumsal meşruiyet yaratmaya ve oluşacak tepkileri minimize etmeye çalışmaktadır.

Bu düzenlemeyle hakkını aramayan, hak, hukuk, adalet arayışına girmeyen itaatkar ve kendilerini sömürenlere, yönetenlere sorun çıkarmayan kuşaklar yetiştirilmek isteniyor. Bütün okulların ikinci kademesine seçmeli Arapça, Fıkıh ve Kur'an dersleri konularak, eğitimde fiilen imam hatip modelinin oluşturulması hedeflenmekte; bununla, teknik eğitimden geçirilerek sermayeye sunulacak vasıflı işgücünün aynı zamanda dincileştirilerek, patronu karşısında suskun, itaatkar ve hak aramaz nitelikte olmasının sağlanması istenmektedir.

Devlet kendi ideolojisine uygun insan tipini yaratmaya çalışmaktadır. Bu çerçevede de farklılıklara yaklaşımını eğitim sistemine yansıtmaktadır. Dindar ve kindar nesillerin marifetlerini, tıpkı tarihte birçok örneğini gördüğümüz gibi, önümüzdeki süreçte de göreceğimizi şimdiden tahmin etmek zor değil.

Devletin resmi ideolojisinin bir sonucu olan farklı uluslara, azınlıklara, mezheplere ve inanç gruplarına tahammülsüzlüğü ülkemiz halklarının tarihine defalarca kara bir leke olarak kazınmıştır.

Bugün de farklı bir yaklaşım söz konusu değildir. Aleviler, Gayri Müslimler inançları yüzünden baskı görmekte, zorla asimile edilmeye çalışılmaktadır. Bu düzenleme farklılıklara yönelik eğitim müfredatında zaten far olan inkarcı ve asimilasyoncu yaklaşımı daha sistematik hale getirerek sorunu derinleştirmektedir. Zorunlu din dersiyle birlikte bu düzenleme, kişilerin istekleri üzerine ve özel olarak (paralı anlamında değil) inançlarına uygun bir şekilde almaları gereken eğitimidir.

Bu durumu eleştirenlerin 'din karşıtlığı' ve 'dindar olma' seçenekleri içerisinde tartışmaya zorlanması, egemen sınıfların toplumu kutuplaştıran, çelişkilerini derinleştiren bir olgudan öteye gitmemektedir. Zira bizler, insanların dini inançlarını yerine getirmesine karşı çıkan anlayıştaymıyız gibi gösterilmek istenen bir zeminde konuyu tartışmayacağız. Bizler açısından tartışma konusu olan, insanların dini inançlarıyla ilgili eğitim almasından ziyade, egemen sınıfların örgütlenme aracı olan devletin bu konudaki tutumudur. Bu tutum bizzat başbakanın ağzından ifade bulan 'dindar ve kindar' nesiller yetiştirilme çabasıdır. Bu çaba, devletin tüm inançlara eşit mesafede durma zorunluluğu ve bireylerin din ve vicdan özgürlüğü karşısında saygı duyma zorunluluğunu kaldırdığı gibi toplumsal kutuplaşmayı da artırmaktadır.

Anadilde Eğitim Reddedilemez Bir İnsan Hakkıdır!

Aynı şekilde, ülkemizde, ulusal sorun bağlamında 'Anadilde Eğitim' talebi karşısında somut bir adım atmak yerine, bu talebi dillendirenlerin gözaltı ve tutuklama terörüne maruz bırakılması hayata geçecek bu 'seçmeli ders' uygulaması gerçekliğini ironik bir şekilde ortaya koymaktadır. Eğitimde 'Anadil' talebi bilimsel ve demokratik bir taleptir. Zira, başta Kürt ulusuna mensup ailelerin çocukları olmak üzere farklı ulus ve azınlıklara mensup ailelerin çocukları daha erken yaşta anadilleri dışında bir dille eğitim görmek zorunda bırakılmışlardır. Bu durum yıllardır var olan milli zulmün bir parçasıdır ve bu durum buna maruz kalan çocukların psikolojik gelişimine zarar verdiği gibi onları çok daha küçük yaşta asimilasyon politikasının kurbanı yapmaktadır.

Çocuklarımız Bilimsel Hiçbir Dayanağı Olmayan Bu Düzenlemeyle Sağlıklı Bir Eğitim Süreci Geçirebilir Mi?

Bu düzenlemenin en çok tartışılan tarafı okula başlama yaşının erkene alınması boyutudur. Yapılan düzenlemeyle 60-66 aylık çocuklara okula başlama zorunluluğu getirilmesi, sürekli kar hırsıyla kendini var eden burjuva-feodal düzenin çocuklarımıza yaklaşımının hiçbir insani boyutunun kalmadığının göstergesidir. Zira bu yaşta-ki çocukların zihinsel, fiziksel, psikolojik ve sosyal olarak ilköğretim-öğretimine henüz hazır olamayacağı bilimsel bir gerçektir.

Çocuklarımızın okul eğitimine katılabilmesi için gerekli sosyal, duygusal, bilişsel dil ve motor becerilerinin gelişiminin 6 (altı) yaştan önce tamamlanmayacağı gerçekliğinin görmezden gelinerek, bizlere, çocuklarımızı okula erken gönderme 'alternatifi' olarak rapor aldırma seçeneğinin sunulması da başka vahim bir tabloyu işaret etmektedir. Çünkü Türk Tabipler Birliği (TTB)'nin de açıkladığı gibi bu bir tıbbi mesele değildir. Dolayısıyla çocuklarımızın hayatını ömür boyu etkileyebilecek bir durumla karşı karşıya bırakılmaktayız. Örneğin hayatının daha sonraki bölümündeki okullar ve çalışma hayatındaki kurumlar bir kişiyi alan bu rapor üzerinden değerlendirip hakkında olumsuz bir karar verebilecektir. Bu konuda başbakanın 'ustaca' dile getirdiği 'ihanet' ve 'geri zekâli' söylemleri de tam da velilerimizin çıkmaz iki seçenek arasına ustaca hapsedildiğinin göstergesidir. Ancak başbakanın atladığı husus şudur ki, çocuklarımızın geleceklelerini karartarak onlara ihanet edenlerin velilerimiz değil, bu projenin mimarı olan başta kendisi ve liderliğini yaptığı AKP olduğu gerçekliğidir. Gelişim düzeyleri farklı olan çocuklarımızın aynı müfredatla, bu yaş çocuklar için pedagojik formasyon almamış öğretmenler aracılığıyla eğitime zorlanması vahamet tablosunun diğer boyutudur. Bu durum, bu yaş grubundaki çocukların ruhsal, duygusal ve bilişsel gelişimi açısından ciddi sorunlar yaratacak, çocuğun bütün eğitim yaşamı ve sonrasında telafisi mümkün olmayan olumsuzluklar ortaya çıkaracaktır. Yine okulların fiziksel alt yapı itibarıyla henüz bahsi geçen bu duruma göre hazırlanmaması kamuoyunda büyük bir kaygıyla karşılanmakta-

dır. Unutmayalım daha önce alt yapı yetersizliğinden ölümlerle sonuçlanan olaylar da yaşanmıştı. **Bu Düzenleme Bölgeler Arası Eşitsizliği Derinleştirecektir!**

Geçen yıllarda ortalama bir milyon iki yüz bin çocuk okula başlarken bu yıl okula başlaması beklenen öğrenci sayısı iki milyon üç yüz on dört bin civarındadır. Yaklaşık iki misli artan bu sayının yaratacağı tablo özellikle metropollerdeki varoş okullarında ve taşra okullarında çocuklarımızın balık istifi şeklinde yaklaşık 70-80 kişilik sınıflarda eğitime zorlanmasıdır.

'Eğitimde Fırsat Eşitliği' ilkesi bu uygulamayla tümünden rafa kaldırılacaktır. Son dönemlerde egemen sistemin eğitimde 'kar yapmak' amacıyla uyguladığı 'ücretli öğretmenlik' ise birçok boyutuyla hem öğrencileri hem de eğitim emekçilerini mağdur etmektedir. Eğitim alanında esnek çalışmanın doruk noktası olan 'ücretli öğretmenliğin' genelde varoş okullarında uygulanması sınıfsal çelişkiyi gözler önüne sermektedir. Bu uygulamanın sonucu olarak, öğrencilerin her yıl veya o yıl içerisinde defalarca öğretmen değiştirmesi ya da bazı branşlarda o branşın uzmanı olmayan öğretmenler tarafından eğitim almaları eğitim sisteminin niteliğini ortaya koymaktadır. 'Ücretli öğretmenlik' uygulaması bu sistemde de var olan öğretmen açığını kapatmak için milli eğitim bakanlığının başvuracağı bir yol olacaktır. Bu uygulama kadrolu eğitim emekçileri için 'aba altında sopa göstermenin' bir simgesi olurken, yüz binlerce atama bekleyen eğitim emekçisinin de emeğinin daha ucuza satın alınması, onların sigorta, ulaşım gibi haklarının gasp edilmesinin

bir yöntemi olacaktır.

Peki Biz Bu Yıkım Tablosunda Nasıl Bir Eğitim Modeli Savunmalıyız?

Bu soruya verilebilecek en güzel cevap ezilenlerin verdiği sınıf savaşının ülkemize yansması olan yeni demokratik cumhuriyet modeli ve onun ön gördüğü eğitim anlayışıdır hiç kuşkusuz. Kendisine işçi sınıfının ideolojisini rehber alan bu program, diğer toplumsal alanlarda olduğu gibi eğitim alanında da işçi sınıfının ve onun müttefiki olan diğer toplumsal katmanların (ezilen ulus ve halklar, inançlar ve cinsiyetler) kendisini var etmesinin olanaklarını yaratmaya çalışır.

YENİ DEMOKRATİK EĞİTİM

Yeni Demokratik Eğitim ile sınıflı toplum gerçekliğinin gereği olarak, eğitim bir avuç burjuva-feodalın çıkarlarına hizmet etmekten çıkarılmalı ve toplumun ezici çoğunluğunu oluşturan halkın çıkarlarına ve ihtiyaçlarına uygun olarak yeniden düzenlenmelidir. Yaratıcılığın ve bağımsız düşüncenin önünde engel teşkil eden, kaderciliği aşıl原因, ırkçı-şoven-faşist ideolojiyle insanları zehirleyen, toplumsallıktan uzak, bireyci, çıkarıcı ve rekabetçi elemanlar yetiştiren eski burjuva-feodal eğitim sistemi tümüyle tasfiye edilmelidir. Her düzeydeki eğitim, sağlık, kültürel ve sportif hizmetler ücretsiz olmalıdır.

Eğitimde ezbercilik yerine araştırma, inceleme, deney ve tartışmaya dayalı bir model esas alınmalıdır. Eğitim müfredatının belirlenmesinde (özellikle liselerde ve üniversitelerde) genel öğrenci tartışmalarından çıkan sonuçlar dikkate alınmalı, üniversitelerin mali, idari ve bilimsel özerkliği garanti altına alınmalıdır. Öğrenci gençliğe başta üniversiteler olmak üzere tüm ilgili kurumların (okullar, yurtlar, yan kuruluşlar vb.) yönetim organlarında seçme ve seçilme hakkı tanınmalıdır. Üniversitelerde tüm idari yetki öğrenci, akademisyen ve üniversite çalışanlarından oluşan kurullara devredilmelidir. Gençliğin, siyaset, sanat ve sporla iç içeliğini sağlayacak güçlü gençlik örgütleri kurmalarının önü açılmalı, kültür-sanat ve spor merkezleri oluşturulmalıdır. Eski gerici iktidarın ve emperyalizmin ideolojik etki ve kalıntılarına karşı mücadeleye özen gösterilmeli, bu amaçla gençliğin siyasete aktif katılımı sağlanmalı, devrimci siyasal faaliyetler teşvik edilmelidir. Gerici ideolojilerin etkilerine karşı ideolojik mücadele temel alın-

malı, "yüz çiçek yan yana açsın, yüz fikir yarışsın" siyaseti güdülerek özgür bir tartışma ortamı sağlanmalıdır.

Düşünce özgürlüğü önündeki tüm engeller kaldırılmalı, öğrenci gençliğin düşünce ve yeteneklerini en geniş biçimde yayabilmesi için basın-yayın alanında tüm olanaklar (dergi, gazete, radyo, televizyon vb.) sağlanmalı, aile kurumuna olan bağlılığın kırılması için öğrenci gençliğe zorunlu giderleri için düzenli maaş ödenmeli, parasız gençlik yurtlarından, tüm okullardaki yemekhanelerden ve kültürel hizmetlerden ücretsiz bir şekilde yararlanılması sağlanmalıdır. Her okulun (öğretim dönemi içinde kısa bir süreyi kapsamak kaydıyla) fabrikalarda, devlet çiftliklerinde, köy komünlerinde, yol inşaatı gibi işlerde maddi üretime katılması sağlanmalıdır. Yönetici yetiştiren değil, üretenlerin yönetebileceği bir toplum için kafa emeği ile kol emeği arasındaki çelişkiyi ortadan kaldırmayı hedefleyen bir eğitim anlayışı esas alınmalı, eğitim kurumları yönetici bireyler yetiştiren kurumlar olmaktan çıkarılmalıdır.

Halk safları arasında entelektüel bakımdan donanımlı her türden kadro yetiştirilmeli, bütün aydınlarla birleşilerek, onlara eski gerici sistemin etkilerinden arınarak kendilerini yeniden kalıba dökmeye yardımcı olunmalıdır.

Şu anda emperyalizmin ve yerli uşaklarının çıkarlarının hizmetinde "teknoloji üretimi"ne indirgenen bilimsel çalışmalar önündeki bütün engeller kaldırılmalı ve bilim halkın hizmetine sunulmalıdır.

Eğitimdeki mevcut tek yanlı köreltici anlayış terk edilmeli, üretim sürecinin tamamını kavramayı sağlayan, çok yönlü, tek bir üretim tarzının tutsağı olmayan, başka üretim dallarına da geçilebilen bir tarz hakim kılınarak yabancılaşmanın ortadan kaldırılması hedeflenmelidir.

Ulusların tam hak eşitliği temelinde hiçbir ulusal ayrıcalık ve özgür ulusların bilinçli ve gönüllü birliğini esas alan bir eğitim anlayışıyla hareket edilmeli, anadilde eğitim yapılmalıdır. Tüm azınlık uluslara yerli dillerin öğretildiği okullar sağlanmalıdır.

İrk, renk, dil, dini inanç, cinsiyet, siyasal düşünce ayrımı yapılmadan tüm halk gençliğinin eğitim hakkı garanti altına alınmalı, gerici kılık-kıyafet yönetmelikleri kaldırılarak, kılık-kıyafet serbestliği sağlanmalıdır.

Yeni Demokratik Sendikal Birlik Bülteni

HESAP NUMARASI Emrah Kalkan adına Ziraat Bankası İst. Galatasaray Şubesi: (TL) 0701 472690895002

KARDELEN BASIM-YAYIM REKLAM GÖSTERİ ORGANİZASYON LİMİTED ŞİRKETİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Serdar Kaya Yönetim Yeri: Büyükparmakkapı Sokak NO: 22 Kat: 5 BEYOĞLU/İSTANBUL

Teknik Hazırlık: Kardelen Yayımcılık Adres: Mahmut Şevket Paşa Mah. Sivas Sok. No:2 Kat:3 Okmeydanı/İSTANBUL Tel-Fax: (0212) 238 37 96

Baskı: Yön Matbaacılık **Adres:** Davutpaşa Cad. 75/2 Güven Sanayi Sitesi B blok Kat 1 No: 366 Topkapı/İSTANBUL Tel (0212) 544 66 34